

at det er den, som er fraværende ved Skibets Afgang eller som uden Tilladelse eller udoer den ham givne Tilladelse udebliver i mere end 2 Gange 24 Timer. Sa, er Manden fraværende, naar Skibet skal afgaae, saa hjælper det jo ikke Skipperen meget, at den Paagjældende betragtes som Rønningmand; at han først skal betragtes som Rønningmand, naar han udebliver i mere end 2 Gange 24 Timer, anseer jeg ikke for rigtigt, naar han selv har taget sig Landlov. Har han faaet Landlov og er bleven opholdt noget over den ham tilladte Tid, saa kunde det endda gaae an at sætte denne Termin, men har han selv taget sig Landlov, forekommer det mig, at Terminen bør indskrænkes til 1 Gang 24 Timer. Hvis jeg altsaa ikke bliver oplyst om, at min Betragtningssaaede er urigtig, vil jeg maastee tillade mig at stille et Endringsforslag, der kunde raade Bod paa det af mig Udhævede.

Indenrigsministeren: Jeg behøver neppe at gjøre det høitærede Thing opmærksomt paa, at, da Lovudkastet blev forelagt Folkethinget, var der i § 43 nævnt, hvilke af Udcastets Paragrapher der ikke kunde gjøres Undtagelser fra ved privat Overenskomst. Senere blev jo det Spørgsmaal, hvorvidt Paragraphen var nødvendig eller ikke, meget omtvistet; Paragraphen blev udstemt og atter indstemt med den Forandring, hvoraf den ærede Rigsdagsmand for Beile (Lehmann) har taget saa stærkt Anstød. Den blev indstemt i en anden Form end den oprindelige, idet der nu udtrykkelig blev nævnt, hvilke Paragrapher der kan gjøres Undtagelser fra. Jeg kan ikke være enig med den ærede Landstingsmand i hans haarde Dom om denne Paragraph, men jeg har paa et andet Sted udtalt, at jeg heller ikke kunde have Noget imod, at den gif ud.

Lehmann: Naar Paragraphen udgaaer, følger jeg mig i fuldeste Maade tilfredsstillet; men der er ganske vist i Lovens Bestemmelser, som man maa sætte stor Pris paa, og som

det vilde være juridisk usforvarligt at overlade til privat Overenskomst, hvorvidt de skulle komme til Anvendelse med Hensyn til Matrosers og Skibsdrenge's Stilling under dette Contractforhold. Jeg troer altsaa, at den ærede Indenrigsminister, som aldrig har udtalt sig for, at dette skulde udstrækkes til Straffebestemmelserne i Capitel 2, som indeholder det, der egentlig skal tilveiebringe Disciplin i Skibe, meget let kan blive enig med mig, og, naar vi iøvrigt med meget faa Afvigelser slutte os til Loven, saaledes som den er kommen til os fra det andet Thing, holder jeg mig overbevist om, at der ikke ved denne ene Forandring vil beredes Lovens endelige Vedtagelse mindste Vanskelighed.

Indenrigsministeren: Det er vistnok utvivlsomt, at Haabet om god fremtidig Disciplin i Handelsflåde væsentlig er begrundet paa Bestemmelserne i det omtalte Capitel; men det, at der gives Ret til at forandre dem ved privat Overenskomst, er ikke eensbetydende med, at disse Bestemmelser skulle udgaae. At de forandres derhen, at lidt Mere eller Mindre forbrydes, kan vel forrykke Forholdet noget, men tilintetgjør dog ikke disse Bestemmelser.

Lehmann: Det gjør mig ondt allerede ved denne Behandling gjentagende at maatte komme tilbage paa det samme Punkt. Den Bemærkning, der er givet i § 43, og hvis Opkomst den ærede Minister nu har oplyst — hvilken jeg forresten kjendte —, gaaer ikke blot ud paa at vedtage en Forhøielse eller Formindskelse i de fastsatte Straffe, men omfatter hele Capitlet, og maa ogsaa kunne gaae ud paa, at hele Paagjældendes Straffemyndighed aldeles ikke skal komme til Anvendelse paa en enkelt Matros, og jeg behøver da ikke at minde om, at den vil blive benyttet af dem, som ansee sig for ophøiede over at staae under Skipperens Commando; men derved vilde der etableres en Ulighed ombord, som vilde blive aldeles utaalelig.